

1 Mayıs...

İçeriği Yazan: [Cem Osman TAMTÜRK](#) [1] Zaman: Cts, 01/05/2010 - 00:00

İnsanlara korkulacak bir gün gibi anlatılan 1 Mayıs geldi. Hükümetin Taksim’de kutlamalara karşı çıkma inadı sanki biraz kırıldı gibi. Altında bir şey olup olmadığını 1 Mayıs’ta Taksim’e gidince göreceğiz.

Her zaman ilginç gelmiştir. Neden 1 Mayıs’tan hükümetler bu kadar korkar? Geriye dönüp şöyle bir baktığımızda emperyalistlerin ve onların kurduğu hükümetlerin 1 Mayıs’ı kâbus olarak görmeleri normaldir, çünkü işçi sınıfının en organize direnişidir. Sanayi devrimi ile birlikte üretimde makine ve işçi kullanımı arttı. Kapitalist devrimlerle birlikte üretimde asıl rol işçi sınıfının oldu. Bu yıllarda işçi sınıfı ekonomik, sosyal ve siyasal haklardan mahrum durumdaydı. Günde 14-16 saat çalışıyor ve ancak karnını doyurmaya yetecek kadar bir ücret alıyordu. Seçme ve seçilme hakkından yoksundu. Sendikal birlikler kurmaları yasaklanıyor, gösteri ve eylemlerine izin verilmiyordu. Haftalık ve yıllık izinleri, hastalık ve kaza sigortaları vb. hiçbir hakları yoktu. Kısacası hiçbir insani haktan yararlanamıyorlardı.

Zamanla işçi sınıfı yaşadıklarından öğrendi, öğrendiklerinden dersler çıkardı. Kapitalizmi tanıdı. Makineleri kırmaktan vazgeçip, sendikalar kurmaya başladı. Kadını ve erkeğiyle birlikte, tek bir sınıf gibi davranmaya başladı. İşçiler birlikte davranmaya başlayınca kendilerine olan güvenleri arttı, güçleri arttı. Ekonomik ve siyasal durumlarını iyileştirmek için burjuvaziye karşı mücadele etmeye başladılar.

Tabii günümüzde artık talepler sekiz saat çalışma ile sınırlı değildir. Emperyalistlerin emrinde olan hükümetler gösterilere hiç de hoş bakmayacaklardır. İşçinin örgütlenmesi onların en son kabul edeceği bir durumdur. Bu yüzden yandaş medyalarında katılımları engellemek, azaltmak için her türlü yayını, provokasyonu yapacaklardır.

Yaşı bizler gibi olanlar 1 Mayıs 1977'yi hatırlarlar. 1 Mayıs 1977 günü İşçi Bayramı'nı kutlamak üzere çeşitli illerden İstanbul'a gelen yaklaşık 500 bin kişi DİSK'in organizasyonu ve önderliğinde Taksim Meydanı'nı doldurdu. Katılımın yüksek olması sebebiyle kortejlerin alana girmesi uzun sürmüş, miting de uzamıştır. Saat 19.00 sularında dönemin DİSK başkanı Kemal Türkler konuşmasının sonuna geldiğinde etraftan silah sesleri duyulmaya başlandı. Sular İdaresi binasının üstünden ve meydandaki otelin çeşitli katlarından açılan bu ateş sonucu insanlar panik halde kaçmaya başladı, kısa bir süre içinde Intercontinental Otel'i'nin (Bugünkü The Marmara Otel) üst katlarından da ateş açıldı.

İnsanlar panik halde kaçmaya çalışırken panzerler de kalabalığın arasına doğru girmeye ve kitleleri sıkıştırarak Kazancı Yokuşu'na itmeye başladı. Kalabalığa ateş açılıyordu, fakat polis ateş açanlara değil, kalabalığın üstüne saldırıyordu. Bir kamyonun tıkadığı Kazancı Yokuşu'ndan aşağıya kaçmaya çalışan kalabalığı daha da korkutmak için bir daha ateş açıldı. İnsanlar panzerler altında kalarak ve birbirlerini ezerek kaçmaya devam etti.

28 kişi ezilme ya da boğulma nedeniyle, 5 kişi vurulma nedeniyle, 1 kişi de panzer altında kalarak yaşamını yitirdi, yaklaşık 130 kişi de yaralandı. Ölenlerin çoğu Kazancı Yokuşu'nun başında, park edilmiş kamyon yüzünden sıkışarak ölmüşlerdi. 470 kişi gözaltına alındı; fakat hiçbirinin olayla ilgisi kurulamadı. Ateşi kimin açtığı tam olarak belirlenememiş, olay halen aydınlatılamamıştır. Sular İdaresinin çatısından ve otel odalarından ateş açanlar bulunamamıştır. Resmî olarak kanıtlanamayan bilgilere göre olayın planlayıcısı CIA, Intercontinental Otel'i'ni bir gün önceden boşaltıp buraya Amerika'dan getirilen CIA ajanlarını yerleştirmiştir. Olaydan sonra ajanlar ülke dışına çıkarılıp otel kayıtları yok edilmiştir.

34 kişinin öldüğü, 200 kişinin yaralandığı ama failleri bulunamayan 1 Mayıs 1977'nin geçmişimizi anlamak açısından özel bir önemi var.

Geriye dönüp baktığımızda görüyoruz ki, bu olay birilerince Türkiye'ye yapılan operasyonun "neşter" evresidir. O noktadan sonra oluk oluk kan akacak, iç barışı sağlamak mümkün olmayacak; ülke, sel sularının köpüre köpüre denize doğru koşturması gibi, sağcı 12 Eylül darbesine doğru koşturacaktır. İşte o koşu bizi bu günlere kadar getirecektir.

Günümüz ayrışma değil birleşme günüdür. Günümüz el ele halaylarla İşçi Bayramını yani bizim en önemli bayramımızı tahriklere katılmadan, aramıza bozguncuları sokmadan kutlama günüdür.

Hepimize şimdiden kutlu olsun.

Cem.Tamturk@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

[yazı için tebrikler. Ayrıca \[2\]](#)

İçeriği Yazan: Hasan Göksel Abi(Doğrulanmamış) Zaman: Per, 29/04/2010 - 13:42

yazı için tebrikler.

Ayrıca Derginiz bir mayısta cem karacadan 1 mayıs şarkısını çalarsa güzel olur.

çok teşekkürler.

İçeriği Yazan: İrfan DEĞİRMENCİ Zaman: Per, 29/04/2010 - 14:34

emeğinize ve ellerinize sağlık.

bu ,tarihimizde çok önemli olaylardan biri olan, 1 mayıs 1977 gününü,

kirli siyaset, kişisel çıkar, güven vermeyen kişilerin değilde sizin samimi,

ve değerli yorumunuzda görmek , yaşanan o acı olaylara kadar gelişen, milli birlik, ve beraberlik

günlerini özlememe neden oldu.

ne yazıkki yıllardır 1 mayıslar, çok tartışmalı, provakasyonlu, ve çatışmalı geçiyor. geçmişte kalan o

bayramlardan birini bile yaşayamayan bizler,yıllardır aynı koltukta oturan ve mantığını anlamakta

zorlandığım, istanbul valisini muammer güler'in ağzından geçen yıldan itibaren taksim'in kutlamalara

açıldığını ,birlik ve beraberlik mesajları verdiğini duymak bana çok tuhaf geliyor. ve güvenemiyorum

bu yöneticilere. 1977 yılında yaşananları

makalenizde bir kez daha okuyunca ,huzursuz oluyorum. umarım barış dolu günler olur.

- [Güncel](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (19/05/2024 - 12:07 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/1-mayis>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/cem-osman-tamturk>

[2] [#comment-2254](#)

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

[5] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>